

پژوهش حاضر به بررسی رابطه ادراک از شیوه های فرزندپروری و کیفیت زندگی والدین با شادکامی کودکان می پردازد. این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری آن شامل کلیه مادران و دختران دانش آموز مقطع ابتدایی شاغل به تحصیل در مدارس دولتی شهرستان لاهیجان در سال تحصیلی ۹۶-۹۵ بود. حجم نمونه شامل ۱۸۰ دانش آموز و مادر است که به شیوه نمونه گیری خوشه ایی چند مرحله ایی از مدارس دخترانه ابتدایی لاهیجان انتخاب و با استفاده از پرسشنامه های سبک های فرزند پروری بامیرند، کیفیت زندگی سازمان جهانی بهداشت و شادکامی مورد بررسی قرار گرفتند . تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از شیوه های آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد و فراوانی و درصد) و آمار استنباطی (همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون هم زمان) و نرم افزار spss-vr20 انجام شد. نتایج نشان داد که بین سبک های فرزند پروری مادران و شادکامی کودکان و نیز بین کیفیت زندگی مادران و شادکامی کودکان رابطه معنی داری وجود دارد . نتایج رگرسیون جهت پیش بینی میزان شادکامی کودکان نیز نشان داد که ۶۶ درصد از میزان شادکامی کودکان تحت تاثیر سبک های فرزند پروری و کیفیت زندگی مادران قرار دارد. برخورداری از شادکامی کودکان دغدغه هر والدی است و نتایج این پژوهش نشان داد که ادراک والدین از نوع سبک های فرزند پروری خود و آموزش سبک های یادگیری تاثیر گذار و نیز برخورداری از کیفیت زندگی مناسب زمینه مساعدی را جهت تجربه شادکامی کودکان فراهم می کند.

کلیدواژه‌ها: ادراک سبک های فرزند پروری، کیفیت زندگی، شادکامی، دانش آموزان